

[Bertel Dahlgaard.]

en situation af den karakter, vi havde i 1947, ikke kommer til at foreligge igen. Jeg lagde mærke til, at denne opfattelse fik en meget stærk understregning i ministerens udtalelse, om, at han kunne ønske en bemyndigelse til ikke blot på regeringens, men også på rigsdagens vegne at opfordre parterne til at nå frem til en ordening, der udelukker muligheden for konflikter på dette område. Jeg skal erkende, at en sådan tanke forsåvidt tiltaler mig. Der ville herigennem blive givet det stærkeste udtryk for, hvilken vægt det folkestyrede Danmark må tillægge det, at der ikke oftere sker brud på den ytringsfrihed, som dagspressens frihed er udtryk for.

Jeg nærer heller ikke nogen som helst tvivl om, at danske typografer, ligegyldigt hvilke politiske anskuelser de måtte have, instinktmæssigt må føle uvilje mod som led i deres faglige stridigheder at se den presse standset, hvorved de har deres daglige gerning, og som de naturligt må føle er selve pulsslaget i det folkestyrede danske samfund. Derfor tror jeg også, at man vil forstå, hvor alvorligt dette problem må føles i hele befolkningen, og at det også er naturligt, at denne befolknings repræsentanter giver udtryk derfor.

Jeg havde ligesom venstres ærede ordfører tænkt mig som det naturlige, at det forslag, vi har stillet, gik til en nærmere overvejelse i et udvalg. Efter imidlertid at have hørt ministerens udtalelser og udtalelser fra venstres og det konservative folkepartis ordførere, udtalelser, som jeg takker for, vil jeg anbefale, at man modtager den højtærede ministers tilbud om overfor parterne at tolke de følelser og anskuelser, der er rådende indenfor regeringen og rigsdagen på dette fundamentale område, der vedrører nogle af folkestyrets bærepiller, og jeg skal derfor til-lade mig at stille følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget anmoder regeringen om på egne og folketingets vegne at opfordre de pågældende arbejder- og arbejds-giverorganisationer til under deres overenskomstforhandlinger at nå frem til en ordening, der udelukker muligheden for arbejdskonflikter, som i deres konsekvenser medfører en standsning af dagspressen, så grundlaget for den frie opinionsdannelse undergraves, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Første næstformand (Arnth Jensen): Der er nu stillet følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget anmoder regeringen om på egne og folketingets vegne at opfordre de pågældende arbejder- og arbejds-giverorganisationer til under deres overenskomstforhandlinger at nå frem til en ordening, der udelukker muligheden for arbejdskonflikter, som i deres konsekvenser medfører en standsning af dagspressen, så grundlaget for den frie opinionsdannelse undergraves, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Det fremsatte forslag om overgang til næste sag på dagsordenen indgår nu i forhandlingen.

Arbejds- og boligministeren (Kjærbo):

Jeg vil gerne takke den ærede ordfører for forslagsstillerne for den forståelse, som den ærede ordfører og dermed altså også forslagsstillerne har vist i dette spørgsmål.

Jeg kan tiltræde den foreslåede dagsorden, idet jeg tror, den indeholder et alvorligt avis til parterne om under de nu forestående overenskomstforhandlinger at tilvejebringe en ordening, som dækker det, der var indeholdt i forslagsstillerens oprindelige forslag. Jeg tror, at med den foreslåede formulering, hvorefter henvendelsen til parterne skal fremtræde som afgivet på regeringens og på rigsdagens vegne, vil den have en sådan vægt, at parterne bliver nødsaget til at tage hele spørgsmålet op.

Jeg erkender, at når man i Sverige har været i stand til på dette ømtålige område frivilligt at tilvejebringe en ordening, som forhindrer, at man der kommer ud i lignende forhold, som vi i 1947 kom ud for, må det også kunne lade sig gøre her i Danmark.

Jeg takker altså endnu en gang for den respekt, som denne dagsorden i virkeligheden udtrykker for arbejdernes og arbejds-givernes organisationers forhandlingsret, og jeg håber som gammel organisationsmand og som arbejdsminister, at man vil respektere den tillid, som regeringen og rigsdagen her viser de pågældende parter, således at vi kan undgå, hvad jeg ville anse for meget uheldigt, at drage lovgivningsmagten ind i afgørelserne på disse områder.

Jeg kan altså hermed tiltræde den foreslåede dagsorden.

Lindberg: Jeg skal på min gruppes vegne anbefale den foreslåede dagsorden til vedtagelse.

Harald Nielsen: Efter at have hørt den højtærede ministers udtalelser og være ble-